

Arrest

nr. 263 623 van 10 november 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 10 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

Verzoeker in de zaak nr. X en verzoekster in de zaak nr. X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 9 februari 2020 België binnen met een paspoort en verzoeken op 12 februari 2020 om internationale bescherming. Op 10 juni 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een El Salvadoraans staatsburger, geboren in San Salvador op (...) 1997. Sinds november 2019 woonde u samen met uw vrouw in Agua Shuca in San Julian, Sonsonate. U werkte als technicus voor airco en industriële verluchting in Santa Tecla. Uw partner werkte tot het begin van haar zwangerschap in een tankstation in Santa Tecla, ze combineerde dit met haar studies aan de universiteit. Op 27 mei 2020 beviel uw vrouw van een zoon, J. A. M. M. (...).

Op 5 september 2016 keerde u terug van uw werk rond halfzeven in de avond, toen enkele bendeleden van MS-13 u bedreigden in het kanton Agua Shuca. Ze vroegen naar informatie over uw twee ooms, die politieagenten zijn. U weigerde deze informatie te geven. Indien u geen informatie zou doorgeven, zouden ze u vermoorden. Na dit incident ging u naar huis, en vertelde u erover aan uw ooms. Zij gaven aan dat u een aangifte moest doen.

Een dag later, op 6 september 2016, gingen u en uw twee ooms klacht indienen bij de nationale burgerpolitie in Sonsonate. De detectives stelden u vragen over de bedreigingen die de bendeleden geuit hadden. Ze vroegen of u de bendeleden kende, of u andere bendeleden kende van het kanton Agua Shuca en of u de bendeleider kende, en hierop antwoordde u steeds ja. Een onderzoek ging van start, en de zaak kreeg de naam Agua Shuca. U kreeg de sleutelnaam Grillo, uw ooms kregen de sleutelnamen Roldan en Viento. Achteraf bleek ook dat een vierde persoon aan de zaak was toegevoegd, met de sleutelnaam Maria. Op 12 mei 2017 voerde de politie samen met het parket een operatie uit waarbij 38 bendeleden in het kanton Agua Shuca werden opgepakt. U werd verscheidene keren opgeroepen om te gaan getuigen in gevangenissen en gerechtelijke centra, en om naar de rechtbank te komen. Op 23 januari 2018 werd u samen met de getuige onder de sleutelnaam Maria opgeroepen in een gevangenis. Achteraf zaten jullie in een ruimte te wachten, en nam u uw bivakmuts af. Ook Maria deed dit, en jullie herkenden elkaar. Hij is een politieagent, ook van het kanton Agua Shuca, en familieleden van hem zijn leden van de bende MS-13. Op 30 mei 2018 werd u opgeroepen naar het kantoor van procureur.

Op 5 juni 2018 werden uiteindelijk enkele bendeleden veroordeeld voor het behoren tot een terroristische organisatie en voor de illegale beperking van de bewegingsvrijheid in de rechtbank van Santa Ana. Enkele bendeleden werden vrijgelaten. De maanden daarop werd u nog verschillende keren opgeroepen.

Enkele maanden later, op 22 september 2018 verliet u uw werk in La Sabana, Ciudad Merliot in Santa Tecla, toen vier bendeleden u tegenhielden. Een van de bendeleden vroeg uw adres, u antwoordde dat u in Sonsonate woonde. Een bendelid nam een foto van uw gezicht met zijn telefoon en hij vroeg naar uw exacte adres. U zei dat u in het kanton in Agua Shuca, in San Julian, Sonsonate, woonde. Nadat ze contact opnamen met de bendeleden daar, probeerden ze u te ontvoeren en in hun wagen te stoppen. U begon te schoppen en slagen uit te delen, en riep om hulp. Toen enkele mensen uit de buurt op straat kwamen, zijn de bendeleden snel hun wagen ingestapt en weggevlucht. U liep naar het centrum van Santa Tecla. U nam de bus naar huis en belde nadien naar uw baas om te vertellen dat u zich niet meer ging aanbieden op uw werk uit angst voor de bendeleden. Uw baas bood u aan om van kantoor te veranderen. U werd overgeplaatst van de werkplaats in La Sabana, Santa Tecla naar de werkplaats in Santa Monica, Santa Tecla.

U woonde gedurende deze periode in het huis met uw moeder en grootouders in Agua Shuca maar bleef vaak op de werkplaats slapen of u ging naar het huis van uw zus in Santa Domingo de Guzman. Later leerde u uw vrouw kennen, en jullie gingen in november 2019 samenwonen in het huis van uw vrouw in het kanton Agua Shuca, dat slechts op enkele huizen afstand ligt van uw vorige woonplaats, namelijk het huis van uw grootouders.

Op 23 december 2019 verliet u uw werk in Santa Monica, Santa Tecla, en begaf u zich naar de bushalte. Aan de bushalte stapten twee bendeleden samen met u de bus op. U bleef in het middelste gedeelte van de bus, en de twee bendeleden gingen naar het achterste gedeelte van de bus. Bij de volgende halte stapte nog een bendelid op, die vooraan bij de chauffeur ging zitten. Toen de bus bijna in Santa Tecla was, kwam een bendelid van het achterste deel van de bus naar u, en hij plaatste een mes tegen uw rug. Hij zei dat jullie bij de volgende halte uit de bus zouden stappen. Nog voor dat jullie bij de halte aankwamen, deed de chauffeur al de achterste deuren open voor een andere inzittende. U maakte van dit moment gebruik om uit de bus te springen. U viel op de grond en vluchtte weg, en u liep naar het

politiekantoor in Santa Tecla. Daar vertelde u dat drie bendeleden u probeerden te ontvoeren en te vermoorden. Ze slaagden er niet in de bendeleden op te pakken. U zei dat u geen aangifte wou doen. U belde naar een van uw ooms die politieagent is. Hij pikte u op in zijn uniform en in zijn patrouillewagen en hij bracht u naar huis. U vertelde over dit incident aan uw vrouw, maar nu ook voor het eerst over de rechtszaak en de incidenten in 2018 en 2016.

Een dag later, op 24 december 2019, arriveerden vier bendeleden op twee moto's tegenover jullie huis. U en uw vrouw waren de patio aan het kuisen. Een van de bendeleden kwam naar jullie toe, hij zette zijn helm af en jullie konden de tattoos van MS-13 op zijn achterhoofd zien. Indien jullie de plek niet zouden verlaten, en ze jullie in de avond nog zouden tegenkomen, dan zouden ze jullie doden, want de bendeleden van Santa Tecla waren hier niet in geslaagd. De bendeleden gingen weg. Uw vrouw belde naar haar oom in Zacatecoluca met de vraag of jullie daar een paar dagen naartoe konden, en u belde naar uw oom om jullie met de patrouillewagen op te halen en weg te brengen naar het politiekantoor. Van daar namen jullie de taxi naar Zacatecoluca.

Van 24 december 2019 tot jullie vertrek uit El Salvador op 7 februari 2020 verbleven jullie bij de oom van uw vrouw in Zacatecoluca. Ondertussen ging u op 13 januari 2020 naar het kantoor van de procureur in Sonsonate om bepaalde documenten te verkrijgen en om uw sleutelnaam te verwijderen, zodat de documenten op uw naam zouden staan. De procureur zou dit geweigerd hebben. Op 6 februari 2020 probeerde u het nogmaals bij het parket in Santa Tecla. Uiteindelijk vertelde de oom van uw vrouw in Zacatecoluca dat jullie niet lang konden blijven aangezien hij problemen had met de bendeleden van bende 18.

Op 7 januari 2020 beslisten jullie te vertrekken uit El Salvador, op 15 januari 2020 kozen jullie voor België en op 22 januari 2020 kochten jullie de vliegtickets. Op 7 februari 2020 reisde u samen met uw vrouw per vliegtuig naar België. Jullie kwamen aan in België op 8 februari 2020 en dienden een verzoek tot internationale bescherming in op 12 februari 2020.

Jullie verklaren niet terug te kunnen naar El Salvador waar jullie de bende MS-13 dienen te vrezen.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie volgende documenten neer: jullie paspoorten, identiteitskaarten, jullie huwelijksakte, een document met betrekking tot de geboorte van jullie zoon in België, de aankoop van de vliegtickets te Zacatecoluca (dd. 22 januari 2020), jullie blanco strafbladen, jullie attesten van jullie psychologe (N. G. (...)), certificaten van jullie opleidingen in El Salvador en een document van uw werk (B. (...)).

Met betrekking tot de rechtszaak waar u aan deelnam leggen jullie de volgende documenten neer: uw oproepingsbrieven (dd. 4 september 2017, dd. 19 september 2017, dd. 23 januari 2018 en dd. 5 juni 2018), een document 'solicitud de certification' van het politiekantoor in Santa Tecla (dd. 6 februari 2020) en een document met uw verklaringen bij een notaris (dd. 20 januari 2020). Op een USB-stick stonden volgende documenten: foto's van de bendeleden en hun arrestatie op het nieuws, stambomen met de vertakking van de bendeleden die u verkreeg via uw ooms, identiteitskaarten van uw ooms die politieagent zijn en van hun moeder (de zus van uw moeder), foto's van de ooms in uniform en hun badges van het werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen wordt door het CGVS geconcludeerd dat u alsook uw vrouw niet aannemelijk hebben gemaakt dat jullie een gegronde vrees voor vervolging hebben, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, en evenmin dat jullie een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Dient eerst te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u kende omdat u getuige zou zijn geweest in een rechtszaak in uw land van herkomst, niet aannemelijk zijn.

U verklaart dat u getuige was in de rechtszaak Agua Shuca. Echter kan u hiervoor geen bewijs aanleveren (CGVS (...), 28 januari 2021, p.10; CGVS (...), 4 mei 2021, p.8). De oproepingsbrieven die u neerlegde vermelden nergens uw naam, enkel de sleutelnamen van de vier verschillende getuigen in de rechtszaak (CGVS (...), 4 mei 2021, p.8 en 10). Dat u de persoon bent die de sleutelnaam "Grillo" kreeg toegekend, kan hieruit niet worden afgeleid. Gevraagd of u over enig bewijs beschikt dat de neergelegde brieven aan uw adres werden gezonden, verklaart u dat uw ooms de brieven aan u gaven of dat de onderzoeker u via WhatsApp op de hoogte bracht van de tijdstippen en plaatsen waar u aanwezig moest zijn (CGVS (...), 28 januari 2021, p.10; CGVS (...), 4 mei 2021, p.8). Het is zeer merkwaardig dat de autoriteiten van uw land een getuige in dergelijke zaak via WhatsApp zouden contacteren. Voorts gevraagd of u bijvoorbeeld geen papieren van het werk kan voorleggen voor de verschillende aangelegenheden waarbij u niet naar het werk zou kunnen gaan wegens uw betrokkenheid in de zaak, zegt u dat uw baas genoeg nam met de oproepingsbrieven waarop nergens uw naam vermeld stond (CGVS (...), 4 mei 2021, p.8). U geeft aan dat u op 13 januari 2020 naar het politiekantoor van Sonsonate ging en aan de procureur vroeg om alle documenten op uw naam te laten zetten (CGVS (...), 28 januari 2021, p.10; CGVS (...), 4 mei 2021, p.8). Hij kon dat niet doen maar stuurde u door naar het politiekantoor in Santa Tecla, waar op 6 februari 2020 dergelijk verzoek opnieuw zou zijn afgewezen (CGVS (...), 4 mei 2021, p.8). Waar u dus wel bewijs via uw ooms kon verkrijgen in verband met het onderzoek en de bendeleden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.9; CGVS (...), 4 mei 2021, p.10), kan u echter geen documenten voorleggen waarbij op een of andere manier wordt aangetoond dat u betrokken was bij deze rechtszaak. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw getuigenissen in de rechtszaak Agua Shuca, en doet ernstige twijfels rijzen bij uw werkelijke betrokkenheid in de rechtszaak.

Bovendien verklaart u dat u geen bescherming zou gekregen hebben ondanks dat u dat in het onderzoek als beschermde getuige beloofd was. Dat u achteraf niet de beloofde bescherming zou krijgen die de andere getuigen wel kregen, is niet aannemelijk. U verklaart zelf dat uw ooms deze bescherming zouden krijgen, al weet u niet van waar zij deze bescherming juist krijgen (CGVS (...), 4 mei 2021, p.3-4; CGVS (...), p.12). Toen jullie al besloten hadden uit El Salvador te vertrekken, ging u op 13 januari 2020 en 6 februari 2020 naar Sonsonate en Santa Tecla om een document te bekomen van het parket om te bewijzen dat u had deelgenomen aan de rechtszaak (CGVS (...), 4 mei 2021, p.6). Daar zou u ook, nadat al die tijd al verstreken was, gevraagd hebben waarom u de bescherming niet kreeg die u beloofd was (CGVS (...), 4 mei 2021, p.6). De ambtenaar antwoordde dat de zaak al beëindigd was (CGVS (...), 4 mei 2021, p.6). Deze gang van zaken is niet overtuigend en het is merkwaardig dat u tot dan zou wachten om te vragen waarom u deze bescherming niet zou hebben gekregen. Ook op het papier van 6 februari 2020 staat niks over uw betrokkenheid bij de rechtszaak of van uw vraag om bescherming (zie document 'solicitud de certification' dd. 6 februari 2020). Het document maakt enkel melding van uw vertrek naar België (zie document 'solicitud de certification' dd. 6 februari 2020). Het geeft het document onvermijdelijk een gesolliciteerd karakter en doet vermoeden dat u dit veeleer liet opmaken om de Belgische asielinstanties te overtuigen van jullie problemen.

Verder dient te worden gewezen op het feit dat u niet altijd op de hoogte blijkt te zijn van zaken die een getuige in dergelijk onderzoek toch zou moeten weten. Hoewel u de precieze data en tijdstippen van de oproepingen en rechtszittingen en zelfs de volledige namen van de rechters kan opsommen die zetelden in de rechtszaak Agua Shuca (CGVS (...), 28 januari 2021, p.11-12; CGVS (...), 4 mei 2021, p.9), kan u echter niet antwoorden op enkele inhoudelijke vragen in verband met de rechtszaak, of lijken uw verklaringen in strijd met de werkelijke feiten. Dient hierbij te worden opgemerkt dat een document van deze rechtszaak Agua Shuca, behandeld door de gespecialiseerde kamer van de strafrechtbank, openbaar werd gesteld. Dat het om de zaak gaat waarop u uw asielrelaas baseert kan niet worden betwijfeld: er wordt melding gemaakt van dezelfde data, plaatsen, personen en incidenten die u en uw partner hebben aangehaald (document rechtszaak Agua Shuca + vertaling; CGVS (...), 28 januari 2021, p.11-12; CGVS (...), 4 mei, p.8; CGVS (...), p.8-9).

Gevraagd of uw ooms ook persoonlijke problemen kenden met de bende in het kanton Agua Shuca, antwoordt u dat enkel u persoonlijk werd bedreigd door de bendeleden in het kanton (CGVS (...), 4 mei 2021, p.7 en 10). U verklaart dat uw ooms geen incident meemaakten met de bendeleden (CGVS (...), 4 mei 2021, p.10). Nochtans werden ook de mensen die de sleutelnamen ROLDAN en

VIENTO kregen, door de bende aangesproken en bedreigd in januari 2017 (vertaling document rechtszaak Agua Shuca, p.36, 40, 59, 62 en 81-82). U geeft zelfs aan dat uw ooms enkel als getuigen betrokken waren in de rechtszaak op basis van uw incident, en niet op basis van eigen problemen met de bende MS-13 (CGVS (...), 4 mei 2021, p.10). Dit is niet in lijn met de feiten zoals weergegeven in het gerechtelijk document.

Ook werd gevraagd wat de advocaten van de opgepakte bendeleden als argument tegen u als getuige opwierpen. U antwoordde dat er zich geen problemen hadden gesteld met uw getuigenis (CGVS (...), 4 mei 2021, p.10). Nochtans zouden de advocaten problemen hebben opgeworpen met betrekking tot de kwalificatie van GRILLO als rechtstreekse getuige (vertaling document rechtszaak Agua Shuca, p.91). Uiteindelijk stemde de kamer in de zaak in met het feit dat de getuige GRILLO wel degelijk een rechtstreekse getuige was, en dat deze getuige “op de hoogte was van de feiten omdat hij de betrokken personen al heel lang kent, al van voor de bende werd opgezet. En dat hij met sommigen van hen op school zat” (vertaling document rechtszaak Agua Shuca, p.91). Dat u geen kennis zou hebben over bovenstaande kwestie in de rechtszaak en de bezwaren die deze advocaten hadden bij de getuige “Grillo”, doet andermaal afbreuk aan de verklaringen van uw asielrelaas. Ook gevraagd of er andere politieagenten, naast uw ooms, waren die kwamen getuigen in de rechtszaak Agua Shuca, blijkt u niet te weten dat twee politieagenten kwamen getuigen over de situatie in het kanton Agua Shuca en dat ze ook al eerder in het kanton onderzoek deden naar de aanwezigheid van de bende MS-13 (CGVS (...), 4 mei 2021, p.10; vertaling document rechtszaak Agua Shuca, p.44-47, 48-49, 95). Dat u precieze data en volledige namen van rechters zou kennen maar geen kennis heeft over bovenstaande inhoudelijke informatie in de rechtszaak, geeft onvermijdelijk een ingestudeerde indruk. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts kunnen er ook vragen worden gesteld bij uw bewering dat de getuige MARIA, die ook politieagent is, zou hebben doorverteld dat u getuige zou zijn geweest in de rechtszaak Agua Shuca (CGVS (...), 28 januari 2021, p.12, 16; CGVS (...), 4 mei 2021, p.8 en 9; CGVS (...), p.9 en 12). De politie en het parket waren duidelijk op de hoogte van de bende: het onderzoek vermeldt gedetailleerde informatie over de bendeleden in het kanton Agua Shuca en ook twee politieagenten werden ter plaatse ingeschakeld om de aanwezigheid van de bende in het kanton te observeren (CGVS (...), 4 mei 2021, p.10; vertaling document rechtszaak Agua Shuca, p.44-47, 48-49, 95). Dat de politie niet zou weten dat, zoals u beweert, deze politieagent banden zou hebben met de bendes, is merkwaardig. U verklaart zelfs dat het algemeen geweten is dat de familieleden van deze politieagent bij de bende MS-13 zitten (CGVS (...), 4 mei 2021, p.9). Het doet dan ook de wenkbrauwen fronsen dat de politie en het parket iemand zouden aanstellen als getuige die familiale banden heeft met de bendeleden, en dat dergelijke getuige vervolgens ook nog eens verklaringen zou afleggen die nadelig blijken voor de bende MS-13.

Stel dat geloof zou worden gehecht aan uw betrokkenheid bij de vervolging van deze bendeleden, dan nog dient opgemerkt te worden dat ook uw vrees voor vervolging vanwege de bendeleden niet aannemelijk is.

Zo dient te worden gewezen op het opmerkelijke gegeven dat deze bende niet zeer daadkrachtig optrad. U zou de eerste keer op 5 september 2016 door de bendeleden zijn tegengehouden omdat ze informatie wensten over uw ooms die politieagenten zijn (CGVS (...), 28 januari 2021, p.10 en 15). Indien u deze informatie niet zou geven, zouden ze u vermoorden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.14). Echter geeft u aan dat u op geen enkele manier met deze bende heeft samengewerkt. U diende integendeel een klacht in met uw ooms en een onderzoek werd opgestart (CGVS (...), 28 januari 2021, p.11). Het onderzoek naar de bende in het kanton Agua Shuca ging van start midden 2017, en tot midden 2018 vonden verschillende operaties en zittingen plaats. Waar de getuige Maria u op 23 januari 2018 zou herkend hebben (CGVS (...), 28 januari 2021, 28 januari 2021, p.11-12 en 16) en waardoor uw identiteit bekend zou staan bij de bendeleden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.16), zou u pas een half jaar later, op 22 september 2018, opnieuw door de bendeleden zijn tegengehouden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.12; CGVS (...), p.9). Die dag hielden de bendeleden u tegen in La Sabana, in Ciudad Merliot, Santa Tecla, en probeerden ze u te ontvoeren (CGVS (...), p.12). Al in september 2016 gaven de bendeleden aan dat ze u zouden vermoorden indien u de informatie over uw ooms niet gaf (CGVS (...), 28 januari 2021, p.14). Al die tijd gaf u de bendeleden nooit informatie over uw ooms en ondanks uw medewerking met de autoriteiten lieten de bendeleden u gewoon met rust. U geeft verder zelf aan de bendeleden van verschillende zones in contact staan met elkaar (CGVS (...), 28 januari 2021, p.15), wat doet veronderstellen dat zij steeds op de hoogte moeten zijn geweest van uw verblijfplaats en uw betrokkenheid bij het onderzoek. Dat u dan twee jaar ongemoeid werd gelaten door de bende MS-13 ondermijnt uw geloofwaardigheid verder.

Op 23 december 2019, ruim een jaar na de zogezegde poging tot ontvoering, zou u in Santa Monica, Santa Tecla, opnieuw door de bendeleden zijn tegengehouden op het openbaar vervoer (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13). Dat het volgende incident zolang op zich laat wachten, is zeer merkwaardig (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13; CGVS (...)B, p.10). Op 24 december 2019, daags na het incident op de bus, zouden bendeleden voor het eerst langs jullie huis in Agua Shuca zijn gekomen, waarna jullie besloten te vluchten naar Zacatecoluca (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13). U geeft aan dat de bendeleden u niet konden vinden, wat andermaal weinig geloofwaardig is gezien u ten volle aan het openbaar leven bleef deelnemen, en dat ze pas op 24 december 2019 naar jullie huis kwamen (CGVS (...), 4 mei 2021, p.7 en 11). Jullie werden met de dood bedreigd, een bendelid zei dat ze jullie gingen vermoorden omdat ze daar in Santa Tecla niet in geslaagd waren (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13; CGVS (...), 4 mei, p.11; CGVS (...)B, p.10). Ze wilden jullie in de avond niet meer zien (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13; CGVS (...)B, p.10). Dat de bendeleden op 24 december 2019 langskomen aan jullie huis en jullie met de dood bedreigen, maar jullie nogmaals de kans geven om te ontsnappen, doet opnieuw afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Immers kan niet worden ingezien waarom deze bende niet krachtadiger zou optreden tegen u, waarvan bekend zou zijn geweest dat u had meegewerkt aan een onderzoek dat de bende en haar organisatie ernstige schade toebreacht.

Aan de incidenten op 22 september 2018 en 23 december 2019 kan ook om andere redenen geen geloof gehecht worden. Zo zou u tot twee keer toe kunnen ontsnappen hebben aan een poging tot ontvoering door respectievelijk vier en drie bendeleden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.12 en 13). De eerste keer, op 22 september 2019, zou u zich uit de handen van vier bendeleden hebben kunnen wringen en vluchtten de bendeleden weg omdat de mensen op straat kwamen (CGVS (...), 28 januari 2021, p.12-13). Dat u zich zou kunnen ontdoen van vier bendeleden, die toch de intentie zouden hebben gehad u te ontvoeren en vermoorden, is verbazingwekkend. Ook bij het volgende incident, op 23 december 2019, zou u opnieuw ontsnapt zijn aan een poging tot ontvoering (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13; CGVS (...)B, p.10). Drie bendelen zaten op dezelfde bus, en één bendelid zou een mes tegen uw rug hebben gehouden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13). Hoe u in dergelijke situatie zou zijn kunnen ontkomen, is opmerkelijk: u sprong een rijdende bus uit, en zette het op een lopen naar het politiekantoor van Santa Tecla. Het verwondert dat u de bendeleden op deze manier te slim af zou kunnen zijn (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13). Dat u tot twee keer toe kon ontsnappen aan meerdere bendeleden, die u zouden willen ontvoeren en vermoorden, kan maar moeilijk voor waar worden aangenomen.

Verder dient te worden opgemerkt dat jullie gedrag niet strookt met jullie beweerde vrees voor vervolging.

Zo is het vooreerst zeer opmerkelijk is dat u verklaart ernstige problemen te hebben gekend met bendeleden van MS-13, maar dat u in het kanton Agua Shuca bleef wonen. U werd bovendien nooit in het kanton, waar de bendeleden overal aanwezig zijn, benaderd tot het incident van 24 december 2019. Gedurende al die incidenten bleef u wonen in Agua Shuca, een wijk die niet beveiligd was. Dat u bovendien uw vrouw bij jullie kennismaking niet op de hoogte zou brengen van de incidenten die eerder hadden plaatsgevonden (CGVS (...), 28 januari 2021 p.13 en 15; CGVS (...)B, p.11-12), dat terwijl jullie in Agua Shuca bleven wonen en uw partner evengoed gevaar kon hebben gelopen, doet afbreuk aan uw vrees voor vervolging door de bendeleden. Voorts wonen uw moeder en uw grootouders daar nog steeds en hebben zij geen problemen ondervonden met de bendeleden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.3, 4 en 8; CGVS (...)B, p.4). Uw ooms wonen daar ook maar zouden bescherming krijgen (CGVS (...), 28 januari 2021, p.8 en 14). Dat niemand van deze familieleden nog zelfs is aangesproken geweest door bendeleden in kwestie of problemen kenden met hen, roept vragen op en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Wanneer gevraagd wordt of het niet gevaarlijk was om steeds in Agua Shuca, een plaats waar de bendeleden u kenden, te blijven wonen, antwoordt u dat u niet veel daar was (CGVS (...), 28 januari 2021, p.15-16; CGVS (...)B, p.12). U verklaart op uw werkplaats en in het huis van uw zus in Santa Domingo de Guzman hebben verbleven (CGVS (...), 28 januari 2021, p.7 en 15). Nochtans verklaart u ook in augustus 2019, lang voor uw vertrek uit het land, voor het laatst in het huis van uw zus te hebben geslapen (CGVS (...), 28 januari 2021, p.7 en 15-16; CGVS (...)B, p.6).

Ook uit andere verklaringen blijkt een veeleer opmerkelijke manier van handelen. Zo nam u gewoon verder het openbaar vervoer (CGVS (...), 28 januari 2021, p.4 en 7) en bleef u voor uw werkgever actief. U verklaart dat u na het incident op 22 september 2018 overgeplaatst werd naar de werkplaats in Santa Monica en dat u niet meer naar gevaarlijke plaatsen moest van uw baas (CGVS (...), 28 januari 2021,

p.7, 13, 15 en 17). U bleef nochtans bij dezelfde werkgever en in dezelfde kolonie, Santa Tecla, werken, wat opmerkelijk is aangezien de benedeleden u daar op 22 september 2018 benaderden in een steegje aan uw werk. Dat u bijgevolg zelf de keuze nam om op die manier verder te blijven werken, doet mede gelet op de zwakheid van uw voorzorgsmaatregelen, verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Jullie vluchtten op 24 december 2019 naar het huis van de oom van uw vrouw (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13-14 en 17; CGVS (...)B, p.10-11). Op 7 januari 2020 besloten jullie te vertrekken uit El Salvador (CGVS (...), 28 januari 2021, p.8 en 17). Op 10 januari 2020 vroegen jullie jullie paspoorten aan, en op 15 januari 2020 maakten jullie de keuze voor België (CGVS (...), 28 januari 2021, p.9; CGVS (...)B, p.7 en 13). Op 22 januari 2020 kochten jullie dan uiteindelijk de vliegtickets voor jullie reis van El Salvador naar België (CGVS(...), 28 januari 2021, p.8; CGVS (...)B, p.13). Dat jullie al op 7 januari 2020 besloten te vluchten uit El Salvador, maar pas op 22 januari 2020 de vliegtickets kochten, wijst niet onmiddellijk op een urgente nood aan bescherming. Bovendien verlieten jullie, naast de nodige uitstappen voor de zwangerschap van uw vrouw en voor het halen van jullie paspoorten, nog meerdere keren het huis (identiteitskaart dd. 7 januari 2020, paspoorten in Santa Tecla dd. 10 januari 2020, blanco strafbladen dd. 14 januari 2020, vliegtickets dd. 22 januari 2020, en document politiekantoor Santa Tecla dd. 6 februari 2020). U geeft zelf al eerder aan dat de benedeleden van verschillende zones in contact staan met elkaar (CGVS (...), 28 januari 2021, p.15), wat zou impliceren dat dergelijke zaken niet onopgemerkt bleven. Het feit jullie meermaals het huis verlieten om administratieve zaken in orde te brengen, wijst er dan ook niet direct op dat de bende MS-13 werkelijk naar u en uw vrouw op zoek zou zijn.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen kan worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie

van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Eenzelfde beslissing werd ook voor uw vrouw genomen.

De door jullie neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de beslissing. Jullie paspoorten en identiteitskaarten bevestigen jullie identiteit en herkomst, zaken die hier niet ter discussie staan. Deze documenten tonen niet aan dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico

loopt op het lijden van ernstige schade. De documentatie met betrekking tot uw huwelijksakte, jullie blanco strafbladen, de certificaten van jullie opleidingen en het bewijs van uw ontslag bij B. (...) hebben geen betrekking op de relevante elementen van jullie asielrelaas en dienen daarom buiten beschouwing te worden gelaten in het licht van uw dossier.

De factuur van het reisagentschap toont dan weer aan dat jullie de vliegtickets naar België kochten op 22 januari 2020 in Zacatecoluca, wat hier niet wordt betwist.

De documenten met betrekking tot de rechtszaak waar u bij betrokken was, namelijk uw oproepingsbrieven (dd. 4 september 2017, 19 september 2017, 23 januari 2018 en 5 juni 2018) tonen enkel aan dat een getuige met sleutelnaam GRILLO betrokken was in een rechtszaak, en vermeldt nergens uw gegevens. Een document 'solicitud de certification' van het parket in Santa Tecla van op 6 februari 2020 toont enkel aan dat u een document liet opstellen op het politiekantoor, en niet dat u zou hebben getracht documenten met betrekking tot de rechtszaak Agua Shuca te bekomen. U kan tot op heden geen overtuigende documentatie hieromtrent voorleggen. Wat betreft de foto's op de USB-stick van de bendeleden op het nieuws en de stamboom moet worden opgemerkt dat dergelijke zaken uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken.

De identiteitskaarten van uw ooms die politieagenten zijn en de identiteitskaart van hun moeder, de foto's van de ooms in uniform en hun badges van het werk tonen enkel hun identiteitskaart en hun beroepsactiviteiten aan. Deze documenten tonen opnieuw niet aan dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Daarnaast legde u ook een document neer van uw verklaringen bij de notaris in El Salvador (dd. 20 januari 2020). Dit document is louter een weergave van uw verklaringen bij de notaris en zegt met andere woorden niets over het waarheidsgehalte van deze verklaringen. Tot slot leggen jullie ook psychologische attesten voor waarin een psycholoog melding maakt van jullie psychologische problemen. Echter blijkt hieruit niet dat u niet in staat kan worden geacht op een volwaardige manier deel te nemen aan de asielprocedure. De psychologisch attesten van jullie psycholoog bevestigen dat jullie psychologische problemen hebben maar kunnen niet worden weerhouden als bewijs van de problemen die u in El Salvador zou hebben gekend. Een arts of psycholoog kan een uitspraak doen over psychische dan wel fysieke letsels die iemand heeft maar kan nooit uitsluitend geven over de omstandigheden die hieraan ten grondslag liggen. Deze persoon kan enkel voortgaan op hetgeen zijn patiënten – jullie dus – hem of haar aanreiken. Dat jullie psycholoog in het verslag vermeldt dat uw psychische toestand verband houdt met uw problemen in El Salvador betreft louter een weergave van uw eigen verklaringen.

In verband met de e-mails die het CGVS op 9 februari 2021 van jullie ontving met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van jullie persoonlijke onderhouden op het CGVS, moet worden opgemerkt dat het hier enkel over verduidelijkingen van de verklaringen gaat die geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een El Salvadoraans staatsburger, geboren in La Libertad op (...) 1998. Sinds november 2019 woonde u samen met uw man in Agua Shuca in San Julian, Sonsonate. U werkte tot het begin van uw zwangerschap in een tankstation in Santa Tecla en combineerde dit met uw studies aan de universiteit. Uw man werkte als technicus voor airco en industriële verluchting in Santa Tecla. Op 27 mei 2020 beviel u in België van een zoon, J. A. M. M. (...).

Op 5 september 2016 keerde uw man terug van zijn werk rond halfzeven in de avond, toen enkele bendeleden van MS-13 hem bedreigden in het kanton Agua Shuca. Ze vroegen naar informatie over zijn

twee ooms, die politieagenten zijn. Uw man weigerde deze informatie te geven. Indien uw man geen informatie zou doorgeven, zouden ze hem vermoorden. Na dit incident ging uw man naar huis, en hij vertelde erover aan zijn ooms. Zij gaven aan dat hij een aangifte moest doen.

Een dag later, op 6 september 2016, gingen uw man en zijn twee ooms klacht indienen bij de nationale burgerpolitie in Sonsonate. De detectives stelden uw man vragen over de bedreigingen die de bendeleden geuit hadden. Ze vroegen of uw man de bendeleden kende, of hij andere bendeleden kende van het kanton Agua Shuca en of hij de bendeleider kende, hierop antwoordde uw man steeds ja. Een onderzoek ging van start, en de zaak kreeg de naam Agua Shuca. Uw man kreeg de sleutelnaam Grillo, zijn ooms kregen de sleutelnamen Roldan en Viento. Achteraf bleek ook dat een vierde persoon aan de zaak was toegevoegd, met de sleutelnaam Maria. Op 12 mei 2017 voerde de politie samen het parket een operatie uit waarbij 38 bendeleden in het kanton Agua Shuca werden opgepakt. Uw man werd verscheidene keren opgeroepen om te gaan getuigen in gevangenissen en gerechtelijke centra, en om naar de rechtbank te komen. Op 23 januari 2018 werd uw man samen met de getuige onder de sleutelnaam Maria opgeroepen in een gevangenis. Achteraf zaten zij met twee in een ruimte te wachten, en nam uw man zijn bivakmuts af. Ook Maria deed dit, en zij herkenden elkaar. Getuige Maria is een politieagent, ook van het kanton Agua Shuca, en familieleden van hem zijn leden van de bende MS-13. Op 30 mei 2018 werd uw man opgeroepen naar het kantoor van procureur.

Op 5 juni 2018 werden uiteindelijk enkele bendeleden veroordeeld voor het behoren tot een terroristische organisatie en voor de illegale beperking van de bewegingsvrijheid in de rechtbank van Santa Ana. Enkele bendeleden werden vrijgelaten. De maanden daarop werd uw man nog verschillende keren opgeroepen.

Enkele maanden later, op 22 september 2018 verliet uw man zijn werk in La Sabana, Ciudad Merliot in Santa Tecla, toen vier bendeleden hem tegenhielden. Een van de bendeleden vroeg zijn adres, uw man antwoordde dat hij in Sonsonate woonde. Een bendelid nam een foto van zijn gezicht met zijn telefoon en hij vroeg naar het exacte adres van uw man. Die zei dat hij in het kanton in Agua Shuca, in San Julian, Sonsonate, woonde. Nadat ze contact opnamen met de bendeleden daar, probeerden ze uw man te ontvoeren en in hun wagen te stoppen. Uw man begon te schoppen en slagen uit te delen, en riep om hulp. Toen enkele mensen uit de buurt op straat kwamen, zijn de bendeleden snel hun wagen ingestapt en weggevlucht. Uw man liep naar het centrum van Santa Tecla. Hij nam de bus naar huis en belde nadien naar zijn baas om te vertellen dat hij zich niet meer ging aanbieden op zijn werk uit angst voor de bendeleden. De baas van uw man bood aan om van kantoor te veranderen. Uw man werd overgeplaatst van de werkplaats in La Sabana, Santa Tecla naar de werkplaats in Santa Monica, Santa Tecla.

Uw man woonde gedurende deze periode in het huis met zijn moeder en grootouders in Agua Shuca maar bleef vaak op de werkplaats slapen of hij ging naar het huis van zijn zus in Santa Domingo de Guzman. U en uw man leerden elkaar kennen en gingen in november 2019 samenwonen in uw huis in het kanton Agua Shuca, dat slechts op enkele huizen afstand ligt van uw man zijn vorige woonplaats, namelijk het huis van zijn grootouders.

Op 23 december 2019 verliet uw man zijn werk in Santa Monica, Santa Tecla, en begaf hij zich naar de bushalte. Aan de bushalte stapten twee bendeleden samen met uw man de bus op. Uw man bleef in het middelste gedeelte van de bus, en de twee bendeleden gingen naar het achterste gedeelte van de bus. Bij de volgende halte stapte nog een bendelid op, die vooraan bij de chauffeur ging zitten. Toen de bus bijna in Santa Tecla was, kwam een bendelid van het achterste deel van de bus naar uw man, en hij plaatste een mes tegen de rug van uw man. Hij zei dat ze bij de volgende halte uit de bus zouden stappen. Nog voor dat ze bij de halte aankwamen, deed de chauffeur al de achterste deuren open voor een andere inzittende. Uw man maakte van dit moment gebruik om uit de bus te springen. Uw man viel op de grond en vluchtte weg, en hij liep naar het politiekantoor in Santa Tecla. Daar vertelde uw man dat drie bendeleden hem probeerden te ontvoeren en te vermoorden. Ze slaagden er niet in de bendeleden op te pakken. Uw man zei dat hij geen aangifte wou doen. Uw man belde naar een van zijn ooms die politieagent is. Hij pikte uw man op in zijn uniform en in zijn patrouillewagen en hij bracht uw man naar huis. Uw man vertelde u over dit incident, maar nu ook voor het eerst over de rechtszaak en de incidenten in 2018 en 2016.

Een dag later, op 24 december 2019, arriveerden vier bendeleden op twee moto's tegenover jullie huis. U en uw man waren de patio aan het kuisen. Een van de bendeleden kwam naar jullie toe, hij zette zijn helm af en jullie konden de tattoos van MS-13 op zijn achterhoofd zien. Indien jullie de plek niet zouden

verlaten, en ze jullie in de avond nog zouden tegenkomen, dan zouden ze jullie doden, want de bendeleden van Santa Tecla waren hier niet in geslaagd. De bendeleden gingen weg. U belde naar uw oom in Zacatecoluca met de vraag of jullie daar een paar dagen naartoe konden, en uw man belde naar zijn oom om jullie met de patrouillewagen op te halen en weg te brengen naar het politiekantoor. Van daar namen jullie de taxi naar Zacatecoluca.

Van 24 december 2019 tot jullie vertrek uit El Salvador op 7 februari 2020 verbleven jullie bij uw oom in Zacatecoluca. Ondertussen ging uw man op 13 januari 2020 naar het kantoor van de procureur in Sonsonate om bepaalde documenten te verkrijgen en om zijn sleutelnaam te verwijderen, zodat de documenten op zijn naam zouden staan. De procureur zou dit geweigerd hebben. Op 6 februari 2020 probeerde uw man het nogmaals bij het parket in Santa Tecla. Uiteindelijk vertelde uw oom in Zacatecoluca dat jullie niet lang konden blijven aangezien hij problemen had met de bendeleden van bende 18.

Op 7 januari 2020 beslisten jullie te vertrekken uit El Salvador, op 15 januari 2020 kozen jullie voor België en op 22 januari 2020 kochten jullie de vliegtickets. Op 7 februari 2020 reisde u samen met uw man per vliegtuig naar België. Jullie kwamen aan in België op 8 februari 2020 en dienden een verzoek tot internationale bescherming in op 12 februari 2020.

Jullie verklaren niet terug te kunnen naar El Salvador waar jullie de bende MS-13 dienen te vrezen.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie volgende documenten neer: jullie paspoorten, identiteitskaarten, jullie huwelijksakte, een document met betrekking tot de geboorte van jullie zoon in België, de aankoop van de vliegtickets te Zacatecoluca (dd. 22 januari 2020), jullie blanco strafbladen, jullie attesten van jullie psychologe (N. G. (...)), certificaten van jullie opleidingen in El Salvador en een document van het werk van uw man (B. (...)).

Met betrekking tot de rechtszaak waar uw man aan deelnam leggen jullie de volgende documenten neer: de oproepingsbrieven van uw man (dd. 4 september 2017, dd. 19 september 2017, dd. 23 januari 2018 en dd. 5 juni 2018), een document 'solicitud de certification' van het politiekantoor in Santa Tecla (dd. 6 februari 2020) en een document met de verklaringen van uw man bij een notaris (dd. 20 januari 2020). Op een USB-stick stonden volgende documenten: foto's van de bendeleden en hun arrestatie op het nieuws, stambomen met de vertakking van de bendeleden die uw man verkreeg via zijn ooms, identiteitskaarten van zijn ooms die politieagent zijn en hun moeder (de zus van de moeder van uw man), foto's van de ooms in uniform en hun badges van het werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op dezelfde motieven die uw man, R. A. M. F. (...), in het kader van zijn verzoek heeft aangehaald. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt:

"(...)"

Eenzelfde beslissing werd ook voor uw man genomen.

De door jullie neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de beslissing. Jullie paspoorten en identiteitskaarten bevestigen jullie identiteit en herkomst, zaken die hier niet ter discussie staan. Deze documenten tonen niet aan dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. De documentatie met betrekking tot uw huwelijksakte, jullie blanco strafbladen, de certificaten van jullie opleidingen en het bewijs van het ontslag van uw man bij

B. (...) hebben geen betrekking op de relevante elementen van jullie asielrelaas en dienen daarom buiten beschouwing te worden gelaten in het licht van uw dossier.

De factuur van het reisagentschap toont dan weer aan dat jullie de vliegtickets naar België kochten op 22 januari 2020 in Zacatecoluca, wat hier niet wordt betwist.

De documenten met betrekking tot de rechtszaak waar uw man bij betrokken was, namelijk de oproepingsbrieven van uw man (dd. 4 september 2017, 19 september 2017, 23 januari 2018 en 5 juni 2018) tonen enkel aan dat een getuige met sleutelnaam GRILLO betrokken was in een rechtszaak, en vermeldt nergens de gegevens van uw man. Een document 'solicitud de certification' van het parket in Santa Tecla van op 6 februari 2020 toont enkel aan dat uw man een document liet opstellen op het politiekantoor, en niet dat hij zou hebben getracht documenten met betrekking tot de rechtszaak Agua Shuca te bekomen. Uw man kan tot op heden geen overtuigende documentatie hieromtrent voorleggen. Wat betreft de foto's op de USB-stick van de bendeleden op het nieuws en de stamboom moet worden opgemerkt dat dergelijke stukken jullie relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken.

De identiteitskaarten van de ooms van uw man die politieagenten zijn en de identiteitskaart van hun moeder, de foto's van de ooms in uniform en hun badges van het werk tonen enkel hun identiteitskaart en hun beroepsactiviteiten aan. Deze documenten tonen opnieuw niet aan dat jullie een persoonlijke vrees voor vervolging koesteren of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade.

Daarnaast legden jullie ook een document neer van de verklaringen van uw man bij de notaris in El Salvador (dd. 20 januari 2020). Dit document is louter een weergave van zijn verklaringen bij de notaris en zegt met andere woorden niets over het waarheidsgehalte van deze verklaringen. Tot slot leggen jullie ook psychologische attesten voor waarin een psycholoog melding maakt van jullie psychologische problemen. Echter blijkt hieruit niet dat u niet in staat kan worden geacht op een volwaardige manier deel te nemen aan de asielprocedure. De psychologisch attesten van jullie psycholoog bevestigen dat jullie psychologische problemen hebben maar kunnen niet worden weerhouden als bewijs van de problemen die u in El Salvador zou hebben gekend. Een arts of psycholoog kan een uitspraak doen over psychische dan wel fysieke letsels die iemand heeft maar kan nooit uitsluitel geven over de omstandigheden die hieraan ten grondslag liggen. Deze persoon kan enkel voortgaan op hetgeen zijn patiënten – jullie dus – hem of haar aanreiken. Dat jullie psycholoog in het verslag vermeldt dat uw psychische toestand verband houdt met jullie problemen in El Salvador betreft louter een weergave van uw eigen verklaringen.

In verband met de e-mails die het CGVS op 9 februari 2021 van jullie ontving met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van uw persoonlijke onderhouds op het CGVS, moet worden opgemerkt dat het hier enkel over verduidelijkingen van de verklaringen gaat die geen ander zicht werpen op bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 264 231, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 264 232. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekende partijen van mening zijn dat de bestreden beslissingen het zorgvuldigheidsbeginsel schenden.

Verzoekende partijen voeren aan dat verzoeker zeer uitgebreid heeft uiteengezet dat hij bedreigd en mishandeld werd door bendeleden die getracht hebben hem te ontvoeren omdat hij getuige was in een rechtszaak waarin tientallen bendeleden opgepakt en veroordeeld werden. Zij merken op dat de commissaris-generaal niet ontkent dat de rechtszaak waarover verzoeker sprak wel degelijk heeft plaatsgevonden en dat alle informatie die hij hierover gaf, zoals de namen van de bendeleden, getuigen, data en namen van de rechters, volledig klopt. Zij merken verder op dat de *alias* "Grillo", waaronder verzoeker zou hebben getuigd, alsook de *aliases* van de andere getuigen volledig overeenkomen met wat hij verklaarde. Zij betwisten dat verzoeker niet zwart op wit zou hebben aangetoond dat hij effectief "Grillo" is en zetten hierover het volgende uiteen:

"Eerstens merkt verzoekende partij op dat verwerende partij niet betwist dat verzoekende partij een erg uitgebreide kennis heeft over het proces en de inhoud van de rechtszaak. De elementen die zij aanhaalt om het relaas van verzoekende partij onderuit te halen, snijden geen hout.

Verzoekende partij kan uiteraard niet op zwart-wit bewijzen dat zij Grillo was, maar dit is juist de essentie van een anonieme getuige, dat men de ware identiteit niet zou kunnen achterhalen... Zij kreeg dan ook geen brief thuis waarop er vermeld stond dat haar schuilnaam Grillo zou zijn, laat staan dat dit ergens geofficialiseerd werd en waaraan verzoekende partij zou kunnen geraken om thans als bewijs voor te leggen. Verzoekende partij legde alle oproepingsbrieven voor die zij ontving op basis waarvan zij diende te verschijnen op de rechtbank. Hoe kon zij hieraan geraakt zijn indien zij niet werkelijk Grillo was...?

De redenering en de eis van verwerende partij om dergelijke bewijzen voor de leggen, is dan ook bijzonder onredelijk."

Waar de commissaris-generaal het niet aannemelijk acht dat verzoeker als beschermde getuige geen politiebescherming zou hebben gekregen, laten verzoekende partijen het volgende gelden:

"Verwerende partij kent duidelijk de werking niet van de politie en justitie in El Salvador. Het is niet zoals in België dat alles tot in de puntjes geregeld wordt en de getuigen beschermd worden. Haar ooms werden beschermd gezien zijn binnen de politie werkten, voor verzoekende partij werd hier geen moeite voor gedaan. Verwerende partij mag dit dan wel vreemd vinden, dit is nu eenmaal de werkelijkheid in EL Salvador."

Waar in de bestreden beslissingen gewezen wordt op het feit dat verzoeker niet altijd op de hoogte bleek te zijn van zaken die hij als getuige op het proces toch zou moeten weten, repliceren verzoekende partijen als volgt:

"Verzoekende partij was inderdaad niet op de hoogte van de bedreigingen die haar ooms in de jaren ervoor ontvangen hadden van de bendeleden. Zij hebben hierover blijkbaar verteld tijdens het proces, mar verzoekende partij was hier niet van op de hoogte.

Het is ook niet zo dat zij tijdens het proces gewoon in de zaal kon blijven zitten en naar alle getuigenissen en pleidooien luisteren. Wat de advocaten van de bendeleden inriepen om haar getuigenis onderuit te halen, weet zij niet gezien zij op het moment van de pleidooien niet aanwezig was in de zaal. Verwerende partij verwacht van verzoekende partij dan ook informatie die zij onmogelijk kan geven. Dit is niet ernstig.

Verwerende partij baseert zich op haar eigen subjectief aanvoelen en verwerpt het relaas omdat het haar 'merkwaardig' lijkt, of nog erger 'haar wenkbrauwen doet fronsen'... Dergelijke drogredenen maken het voor verzoekende partij onmogelijk om een"

Verzoekende partijen betwisten voorts de stelling van de commissaris-generaal dat de bende niet erg daadkrachtig zou hebben opgetreden tegen hen en geven daarbij volgende toelichting:

"Verwerende partij somt alle verschillende incidenten, bedreigingen en pogingen tot ontvoering op die verzoekende partij overleefde en noemt het optreden van de bendeleden niet 'daadkrachtig'? Wanneer zou verzoekende partij dan geloofd zijn geweest, als de bendeleden erin zouden geslaagd zijn op haar te liquideren? Verzoekende partij zou zich bijna schuldig moeten gaan voelen omdat zij de verschillende

aanslagen van de bendeleden overleefd heeft. Dat de bendeleden op 24 december langskwamen en verzoekende partij met de dood bedreigden indien zij er niet zou vertrekken, is helemaal niet vreemd gezien de bendeleden er niet alleen bekend voor staan mensen te vermoorden, maar ze ook te verjagen uit hun habitat en hun bezittingen (wagens, huis, inboedel,...) in te palmen.

De redenering van verwerende partij tart werkelijk alle verbeelding en toont aan hoe onzorgvuldig en onredelijk zij te werk is gegaan. Dat verwerende partij bepaalde zaken 'vreemd' vinden, is haar goed recht, doch vormt dit absoluut geen objectief argument om de gebeurtenissen en het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken."

Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen oordeelt dat aan hun vrees voor vervolging tevens afbreuk wordt gedaan doordat verzoeker verzoekster bij hun kennismaking niet inlichtte over de eerdere incidenten met bendeleden en hun familieleden geen problemen meer hebben ondervonden met de bendeleden, repliceren verzoekende partijen als volgt:

"Verzoekende partij was net samen met haar partner. Het was niet haar hoofdprioriteit om haar partner in te lichten over de problemen die zij had gehad met de bendes, ook omdat zij haar niet wilde bang maken en verjagen.

Wat betreft haar familieleden, begrijpt verzoekende partij de redenering van verwerende partij absoluut niet. Het is inderdaad zo dat het KAN gebeuren dat de bendeleden de familieleden nog lastigvallen na het vertrek van iemand uit de wijk, doch is dat niet altijd het geval. Om thans het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken omdat haar familieleden na haar vertrek niet door bendeleden zouden zijn lastiggevallen, gaat dan ook niet op."

Waar de commissaris-generaal oordeelt dat aan de door hen voorgehouden vrees voor vervolging verder afbreuk wordt gedaan door het feit dat zij al op 7 januari 2020 besloten te vluchten uit El Salvador maar pas op 22 januari 2020 de vliegtickets kochten en zij bovendien nog meerdere keren het huis verlieten om administratieve zaken in orde te brengen, argumenteren verzoekende partijen als volgt:

"Verzoekende partijen verhuisden naar een ander departement, dat 5 uur rijden was van hun andere woonplaats. Zelfs honderden kilometers verder, kwamen zij enkel en alleen nog buiten om de hoogstnoodzakelijke zaken te regelen, zoals doktersbezoeken en administratieve zaken. Dit was een berekend risico dat verzoekende partijen namen, gezien zij voor bepaalde zaken echt niet anders konden dan hun schuilplaats te verlaten. Dat verwerende partij dit als een argument gebruikt om hun vrees te ondermijnen, is dan ook onbegrijpelijk."

Verzoekende partijen vervolgen:

"Verwerende partij is zich duidelijk niet bewust van de ernst van de situatie in EL Salvador en het gevaar dat verzoekende partij er liep.

Verzoekende partij kon geen kant op en besliste om haar land te verlaten.

Zij werkte mee om een groot deel van de bende die in haat wijk actief was op te rollen, maar kreeg niet eens een degelijke bescherming van de politie. De politie zelf is er bovendien geïnfiltreerd door bendeleden. Verwerende partij is hier zeer goed van op de hoogte, doch doet zij alsof haar neus bloed.

Dat de politie zelf corrupt is, blijkt tevens uit verschillende rapporten.

Zij staan immers gekend informatie over klachten door te spelen aan de bendeleden, zoals ook blijkt uit het Country Policy and Information Note van januari 2021 : (stuk 3)

p. 78-80

(...)

De redenering en motivering van verwerende partij is dan ook bijzonder onzorgvuldig en toont een totaal gebrek aan inlevingsvermogen in de situatie van verzoekende partij aan.

Dat verwerende partij de incidenten 'Vreemd en weinig aannemelijk' vindt, doet geen afbreuk aan de gebeurtenissen hetgeen verzoekende partij ertoe gedwongen heeft om El Salvador te verlaten.

Verwerende partij kent duidelijk de werking van de bendes niet in EL Salvador en minimaliseert ten onrechte de vrees en de problemen van verzoekende partij. Zij vrees bij terugkeer dat de bendeleden haar zullen vermoorden, zoals zij ook aangaf op het gehoor.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat verzoekende partij geen risico zou lopen op het lijden van ernstige schade."

Uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt volgens verzoekende partijen hoe onredelijk en onvoorzichtig de commissaris-generaal te werk is gegaan bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. Zij menen wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Mocht de Raad van mening zijn dat zij niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgen verzoekende partijen, dan menen zij minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire

beschermingsstatus. Zij merken op dat waar de commissaris-generaal niet ontkennt dat de situatie in El Salvador precair is, hij toch meent dat zij niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeren de motieven met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in El Salvador en stellen niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal na deze te hebben uiteengezet kan stellen dat zij naar El Salvador kunnen terugkeren zonder gevaar voor hun leven.

Het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert is volgens verzoekende partijen bovendien achterhaald. Zij betogen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2021 volledig ontspoord is en dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeren zij uit het artikel "*El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay*" uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel "*A Nation Held Hostage*" van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

"Met de huidige corona crisis, dreigt de situatie helemaal te ontsporen. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet alleen zullen verzoekende partijen geconfronteerd worden door bendes die hen afpersen, zij zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte."

Verzoekende partijen besluiten dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hen ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens hen op kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. De stukken

3.2.1. Als bijlage aan de verzoekschriften wordt de *Country Policy and Information Note "El Salvador: Fear of gangs"* van UK Home Office van januari 2021 als nieuw stavingstuk gevoegd (stuk 3).

3.2.2. Op 27 september 2021 legt verwerende partij in beide zaken overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin (onder meer) wordt gerefereerd aan de COI Focus "*El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van problemen met leden van de bende *Mara Salvatrucha* (MS-13) die de buurt waar zij woonden, *canton* Agua Shuca, San Julián, gelegen in het departement Sonsonate, controleerden. De problemen zouden begonnen zijn toen verzoeker op 5 september 2016 op straat werd benaderd door twee leden van de bende MS-13 die informatie vroegen over zijn ooms die bij de politie werken. Verzoeker zou geweigerd hebben deze informatie te geven, waarop een van de bendeleden ermee zou hebben gedreigd hem te zullen vermoorden. Thuisgekomen zou verzoeker zijn ooms hebben ingelicht en een van hen zou vervolgens aangifte hebben gedaan bij de burgerpolitie van Sonsonate. Daarop zouden onderzoekers verzoeker enkele vragen hebben gesteld over de bendeleden van Agua Shuca en een onderzoek zijn gestart met het oog op de arrestatie van deze bendeleden. De zaak zou de naam '*Agua Shuca*' hebben gekregen en verzoeker zou daarbij betrokken zijn als getuige onder een beschermingsregime, net zoals zijn twee ooms. Verzoeker zou in de zaak getuigd hebben onder de sleutelnaam "*Grillo*" en zijn twee ooms onder de sleutelnamen "*Roldan*" en "*Viento*". Bij een operatie op 12 mei 2017 zouden 38 bendeleden opgepakt zijn. Verzoeker zou vervolgens verschillende keren zijn opgeroepen om te getuigen in de rechtbank of verdachten te identificeren. Daarbij zou verzoeker een andere getuige die aan de zaak werd toegevoegd en die de sleutelnaam "*Maria*" kreeg hebben herkend als een politieagent uit Agua Shuca, San Julián, die familieleden heeft die bendeleden zijn. In 2018 zouden een aantal bendeleden veroordeeld zijn en zouden er daarnaast ook 23 zijn vrijgesproken. Op 22 september 2018 zou verzoeker bij het verlaten van zijn werk in *colonia* La Sabana in Santa Tecla onderschept zijn door vier bendeleden die hem vroegen vanwaar hij afkomstig was en een foto van zijn gezicht namen. Na een telefoontje met bendeleden in Agua Shuca zouden ze verzoeker gezegd hebben dat ze hem zouden vermoorden omdat hij deelnam aan de rechtszaak waarbij bendeleden van Agua Shuca werden

veroordeeld en de bendeleider werd aangehouden. De bendeleden zouden hem vervolgens in hun wagen hebben willen duwen, maar verzoeker zou erin geslaagd zijn te ontsnappen. Na dit incident zou verzoeker van zijn werkgever van kantoor hebben mogen veranderen en voortaan in *colonia* Santa Monica in Santa Tecla hebben mogen werken. Op 23 december 2019 zou verzoeker op de bus van zijn werk naar huis opnieuw bedreigd zijn door bendeleden die hem dwongen om samen met hen af te stappen. Verzoeker zou uit de bus zijn kunnen ontsnappen op het moment dat de chauffeur de deuren opende om iemand te laten opstappen. Hij zou erin geslaagd zijn een politiepост te bereiken en er zijn oom hebben gebeld, die hem vervolgens zou hebben opgehaald. Op 24 december 2019 zouden verzoekende partijen thuis benaderd zijn door vier bendeleden die hen zeiden dat ze dezelfde dag nog hun huis moesten verlaten en dat ze anders zouden worden vermoord. Diezelfde dag zouden zij naar het adres van een oom van verzoekster in Zacatecoluca zijn verhuisd, waar de bende 18 heerst. Omdat dit nieuwe problemen zou kunnen opleveren, moesten zij ook daar vertrekken. Uiteindelijk zouden verzoekende partijen op 22 januari 2020 hun land van herkomst hebben verlaten.

Verzoeker stelt dat hij en zijn ooms vermoeden dat de getuige met de sleutelnaam "*Maria*" informatie over hem heeft doorgespeeld aan MS-13 en dat de bendeleden zo te weten kwamen dat hij tegen hen heeft getuigd in de zaak '*Agua Shuca*'. Bij terugkeer stellen verzoekende partijen te vrezen dat de bendeleden wraak zullen nemen en hen zullen folteren en vermoorden.

Ter staving van hun relaas legden verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure hun paspoorten, hun identiteitskaarten, een factuur van een reisagentschap betreffende de aankoop van hun vliegtickets, hun huwelijksakte, hun *blanco* strafbladen, een ontslagbrief van verzoeker en vier oproepingsbrieven neer, alsook fotokopieën van documenten met betrekking tot de geboorte van hun zoon in België, van een document van de notaris, van twee attesten van psychotherapeutische begeleiding, van de identiteitskaarten van zijn ooms die politieagent zijn en zijn moeder, van de werkbades van zijn ooms, van foto's van deze ooms in uniform, van een stamboom van leden van de MS-clica '*Armenia Locos Salvatruchos*', van certificaten betreffende zijn opleiding in El Salvador, van een document "*solicitud de certification*" en van nieuwsbeelden van bendeleden en hun arrestatie (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6+6B, map met 'documenten').

De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat verzoekende partijen geen bewijs aanleveren van het feit dat verzoeker getuige was in de rechtszaak '*Agua Shuca*'. Dit wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker op goede gronden als volgt toegelicht:

"De oproepingsbrieven die u neerlegde vermelden nergens uw naam, enkel de sleutelnamen van de vier verschillende getuigen in de rechtszaak (CGVS (...), 4 mei 2021, p.8 en 10). Dat u de persoon bent die de sleutelnaam "Grillo" kreeg toegekend, kan hieruit niet worden afgeleid. Gevraagd of u over enig bewijs beschikt dat de neergelegde brieven aan uw adres werden gezonden, verklaart u dat uw ooms de brieven aan u gaven of dat de onderzoeker u via WhatsApp op de hoogte bracht van de tijdstippen en plaatsen waar u aanwezig moest zijn (CGVS (...), 28 januari 2021, p.10; CGVS (...), 4 mei 2021, p.8). Het is zeer merkwaardig dat de autoriteiten van uw land een getuige in dergelijke zaak via WhatsApp zouden contacteren. Voorts gevraagd of u bijvoorbeeld geen papieren van het werk kan voorleggen voor de verschillende aangelegenheden waarbij u niet naar het werk zou kunnen gaan wegens uw betrokkenheid in de zaak, zegt u dat uw baas genoeg nam met de oproepingsbrieven waarop nergens uw naam vermeld stond (CGVS (...), 4 mei 2021, p.8). U geeft aan dat u op 13 januari 2020 naar het politiekantoor van Sonsonate ging en aan de procureur vroeg om alle documenten op uw naam te laten zetten (CGVS (...), 28 januari 2021, p.10; CGVS (...), 4 mei 2021, p.8). Hij kon dat niet doen maar stuurde u door naar het politiekantoor in Santa Tecla, waar op 6 februari 2020 dergelijk verzoek opnieuw zou zijn afgewezen (CGVS (...), 4 mei 2021, p.8). Waar u dus wel bewijs via uw ooms kon verkrijgen in verband met het onderzoek en de bendeleden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.9; CGVS (...), 4 mei 2021, p.10), kan u echter geen documenten voorleggen waarbij op een of andere manier wordt aangetoond dat u betrokken was bij deze rechtszaak."

Met het algemene betoog dat het "*juist de essentie van een anonieme getuige (is), dat men de ware identiteit niet zou kunnen achterhalen*" verklaren verzoekende partijen niet waarom het niet mogelijk zou zijn enig begin van bewijs aan te brengen van hun bewering als zou verzoeker de persoon zijn die in alle beschikbare documenten met betrekking tot de zaak '*Agua Shuca*' wordt aangeduid als "*Grillo*". Waar kan worden aangenomen dat verzoeker thuis geen brief toegestuurd heeft gekregen waarin vermeld stond dat zijn schuilnaam "*Grillo*" zou zijn, is het niet geloofwaardig dat dit in geen enkel document zou zijn geofficialiseerd. Dat verzoeker blijkens zijn verklaringen via zijn ooms wel interne informatie en documenten zou hebben kunnen verkrijgen in verband met het onderzoek en de bendeleden, maar geen enkel document waarin op een of andere manier wordt aangetoond dat hij daadwerkelijk betrokken

was bij deze rechtszaak, acht de Raad net zo min als de commissaris-generaal aannemelijk. Verzoekende partijen wijzen er in hun verzoekschriften op dat verzoeker alle oproepingsbrieven die hij heeft ontvangen heeft neergelegd en stellen de retorische vraag hoe hij hieraan kon zijn geraakt indien hij niet werkelijk “Grillo” was. Echter, zoals ook in de bestreden beslissingen wordt aangestipt, kan het niet overtuigen dat formele communicatie waarin verzoeker op de hoogte zou zijn gebracht van de plaats en het tijdstip waarop hij als getuige diende te verschijnen zou zijn verlopen via zijn ooms of via WhatsApp-berichten die een onderzoeker daartoe met hem zou hebben uitgewisseld. Verzoeker staft zijn beweringen in dit verband overigens op geen enkele wijze. Aangezien verzoeker geen aannemelijke verklaringen aflegt over de wijze waarop hij de door hem neergelegde oproepingsbrieven heeft verkregen, welke vaststelling door verzoekende partijen niet met dienstige argumenten wordt weerlegd, is de Raad van oordeel dat de bewijswaarde van deze stukken in sterke mate dient te worden gerelativeerd. Hoe dan ook kunnen deze oproepingsbrieven enkel aantonen dat een getuige met de schuilnaam “Grillo” betrokken was in een rechtszaak, doch niet dat het hier verzoeker betreft. Om dit te bewijzen kunnen verzoekende partijen er niet mee volstaan te wijzen op het enkele feit dat verzoeker de oproepingsbrieven in zijn bezit had.

Met het document “*solicitud de certificacion*” van 6 februari 2020 wensen verzoekende partijen aan te tonen dat verzoeker het parket in Santa Tecla verzocht heeft hem documenten met betrekking tot de zaak ‘*Agua Shuca*’ te bezorgen en daarin zijn sleutelnaam “Grillo” te vervangen door zijn echte naam, nadat hij zich daarvoor reeds tevergeefs zou hebben gewend tot de politie in Sonsonate. Dergelijke aanvraag houdt op zich geen bevestiging in van verzoekers betrokkenheid in vermelde zaak. De gevraagde documenten werden door verzoekende partijen niet neergelegd, volgens verzoeker omdat men hem die niet zou hebben willen geven (adm. doss., stuk 5+5B, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 28 januari 2021, p. 10 en 14, en notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 4 mei 2021, p. 8), wat overigens een blote bewering is. Verder merkt de Raad op dat de aanvraag dateert van de dag voor het vertrek van verzoekende partijen uit El Salvador op 7 februari 2020, zijnde een maand nadat zij de beslissing zouden hebben genomen om te vertrekken, waardoor dit document een gesolliciteerd karakter heeft (adm. doss., stuk 5+5B, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 28 januari 2021, p. 8).

In het document van de notaris (“*Declaracion Jurada*”) heeft verzoeker laten acteren dat hij betrokken was bij de zaak ‘*Agua Shuca*’, dat hij en zijn twee ooms een beschermingsregime genoten, doch dat hij na het proces geen enkele bescherming heeft gekregen en dat hij zich tot de bevoegde instanties in Sonsonate heeft gewend om toegang te kunnen krijgen tot alle bewijsstukken (adm. doss., stuk 5+5B, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 28 januari 2021, p. 10). Dit document bevat louter verzoekers verklaringen, doch deze worden op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. De loutere omstandigheid dat verzoeker bij een notaris een verklaring heeft laten opstellen kan dan ook niet worden beschouwd als een objectief bewijs van de feiten die in deze verklaring worden vermeld.

De identiteitskaarten van verzoekers ooms, hun ouders en zijn moeder en de foto's van verzoekers ooms in uniform en van hun werkbades tonen hun familiebando en beroepsactiviteiten aan, welke elementen *in casu* niet worden betwist. Uit deze documenten kan niet blijken dat verzoeker of zijn ooms betrokken waren bij een rechtszaak die aanleiding zou hebben gegeven tot de problemen waardoor verzoekende partijen hun land van herkomst verklaren te hebben moeten verlaten.

De foto's van bendeleden na hun arrestatie en de stamboom tonen op geen enkele wijze aan dat verzoeker als getuige betrokken zou zijn in het onderzoek naar of de gerechtelijke vervolging van de bendeleden in kwestie, laat staan dat verzoekende partijen omwille daarvan problemen zouden hebben gekend.

De attesten van psychotherapeutische begeleiding van respectievelijk 22 januari 2021 en 28 april 2021 bevestigen dat verzoekster en verzoeker in psychotherapeutische begeleiding zijn sinds respectievelijk 27 november 2020 en 21 januari 2021 en maken in hoofde van beiden melding van symptomen van posttraumatische stress die onmiskenbaar het gevolg zouden zijn van traumatische gebeurtenissen die zij hebben meegemaakt in hun land van herkomst en aan de basis zouden liggen van hun verzoeken om internationale bescherming. Deze attesten vormen echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de erin vastgestelde mentale problemen en stoornissen werden opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de

opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van een psycholoog of psychotherapeut, die meer afhankelijk is van wat hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van wat een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Waar in voormelde attesten sprake is van “*signes clairs de stress post-traumatique*”, blijkt niet dat de psychotherapeut in kwestie zich gebaseerd heeft op andere elementen dan de gesprekken die zij met verzoekende partijen heeft gehad en de indruk die zij daarbij hebben gemaakt. Bovendien ontgaat het de Raad volledig hoe een psychotherapeut met stellige zekerheid kan poneren dat de vastgestelde symptomen het gevolg zijn van in het land van herkomst beleefde traumatische gebeurtenissen daar kan worden aangenomen dat deze therapeut niet aanwezig was bij deze gebeurtenissen en hiervan bijgevolg niet kan getuigen.

De paspoorten en identiteitskaarten bevestigen de identiteit en de herkomst van verzoekende partijen. Dit zijn elementen die *in casu* niet ter discussie staan, doch die geen betrekking hebben op de vervolgingsfeiten en vrees die verzoekende partijen aanvoeren ter ondersteuning van hun verzoeken om internationale bescherming. De documenten in verband met de geboorte van hun zoon in België hebben evenmin betrekking op deze feiten en vrees. De neergelegde huwelijksakte, *blanco* strafbladen, fotokopieën van verzoekers opleidingscertificaten, ontslagbrief en factuur van het reisagentschap kunnen dienen ter staving van hun relatie, strafblad, opleiding, arbeidssituatie en reisweg, doch hebben evenmin betrekking op de kern van hun vluchtrelaas.

Gelet op de inhoud van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van het vluchtrelaas van verzoekende partijen geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekende partijen voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van hun relaas, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Verzoekende partijen wijzen er in hun verzoekschriften op dat *in casu* niet wordt betwist dat de rechtszaak waarover zij tijdens hun gehoor gesproken hebben wel degelijk heeft plaatsgevonden en dat de informatie die verzoeker hierover heeft gegeven, zoals de namen van benedeleden en rechters, de *aliases* van getuigen en de data, volledig klopt. In navolging van de commissaris-generaal merkt de Raad op dat de door verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud tentoon gespreide kennis van data, plaatsen, personen en incidenten inderdaad overeenstemt met de gegevens die daarover zijn opgenomen in een document dat betreffende de rechtszaak werd openbaar gesteld en waarvan een kopie met vertaling werd opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 7+7B, map met ‘landeninformatie’), doch dat deze feitenkennis in schril contrast staat met het gebrek aan kennis in verzoekers hoofde van zaken waarvan hij als getuige op dergelijk proces toch zou moeten op de hoogte zijn. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissingen terecht op dat (i) verzoekers verklaring dat zijn ooms geen incidenten meemaakten met de benedeleden en enkel als getuigen betrokken waren in de rechtszaak op basis van het incident dat hij meemaakte en niet op basis van eigen problemen met de bende MS-13 niet strookt met in voormeld document opgenomen verklaringen van de beschermde getuigen met de codenamen “*Roldan*” en “*Viento*” – het betreft volgens verzoeker zijn ooms – dat zij door leden van MS-13 werden aangesproken en bedreigd in januari 2017, dat (ii) waar verzoeker ontkent dat de verdediging enig bezwaar had geuit tegen hem als getuige, uit voormeld document blijkt dat de raadsman van de verdediging heeft opgeworpen dat de rechter in eerste aanleg een procedurefout heeft begaan door getuige “*Grillo*” te kwalificeren als een directe getuige terwijl hij zijn informatie enkel ‘van horen zeggen’ zou hebben gehad en dat (iii) verzoeker niet blijkt te weten dat er behalve zijn ooms nog twee andere politieagenten kwamen getuigen over de algemene situatie in het kanton Agua Shuca, zoals tevens blijkt uit voormeld document. Dat verzoeker van deze elementen niet op de hoogte zou zijn omdat hij tijdens het proces niet in de zaal kon blijven zitten om naar alle getuigenissen en pleidooien te luisteren, zoals verzoekende partijen in hun verzoekschriften poneren, is een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die niet kan overtuigen, zeker niet waar het de getuigenissen van zijn ooms betreft. Er kan toch redelijkerwijze worden verwacht dat indien verzoekers ooms, die verzoeker zouden hebben geholpen om aangifte te doen nadat hij in september 2016 door benedeleden zou zijn bedreigd, enkele maanden later zelf het slachtoffer werden van bedreigingen door benedeleden, zij dit verzoeker persoonlijk zouden hebben laten weten. Het is dan ook allerminst aannemelijk dat zij hierover blijkbaar zouden hebben verteld tijdens het proces maar dat verzoeker hier niet van op de hoogte was. Gelet op de voorgaande pertinente vaststellingen maakt verzoeker zijn betrokkenheid als getuige bij voormeld proces niet *in concreto* aannemelijk en ontstaat het vermoeden dat verzoekende partijen hun persoonlijk relaas

hebben geënt op de feiten van een bestaande rechtszaak en daarover een en ander hebben ingestudeerd.

Aan de geloofwaardigheid van verzoekers bewering als beschermde getuige te hebben opgetreden in de zaak 'Agua Shuca' wordt verder afbreuk gedaan door zijn verklaring dat hij de beloofde bescherming uiteindelijk niet zou hebben gekregen. Verzoeker maakt dit niet aannemelijk, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker als volgt toelicht:

"U verklaart zelf dat uw ooms deze bescherming zouden krijgen, al weet u niet van waar zij deze bescherming juist krijgen (CGVS (...), 4 mei 2021, p.3-4; CGVS (...), B, p.12). Toen jullie al besloten hadden uit El Salvador te vertrekken, ging u op 13 januari 2020 en 6 februari 2020 naar Sonsonate en Santa Tecla om een document te bekomen van het parket om te bewijzen dat u had deelgenomen aan de rechtszaak (CGVS (...), 4 mei 2021, p.6). Daar zou u ook, nadat al die tijd al verstreken was, gevraagd hebben waarom u de bescherming niet kreeg die u beloofd was (CGVS (...), 4 mei 2021, p.6). De ambtenaar antwoordde dat de zaak al beëindigd was (CGVS (...), 4 mei 2021, p.6). Deze gang van zaken is niet overtuigend en het is merkwaardig dat u tot dan zou wachten om te vragen waarom u deze bescherming niet zou hebben gekregen."

Met hun vage verwijzing naar "de werking (...) van de politie en justitie in El Salvador" verklaren verzoekende partijen niet waarom verzoeker van de autoriteiten niet de bescherming kreeg die hem als getuige zou zijn beloofd. Dat enkel verzoekers ooms zouden zijn beschermd omdat zij bij de politie werkten en voor verzoeker geen moeite werd gedaan, is een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet strookt met het statuut dat verzoeker als beschermde getuige zou hebben genoten. Verzoekende partijen verklaren verder geenszins waarom verzoeker tot begin 2020 zou hebben gewacht, *nota bene* nadat hij reeds zou hebben besloten te vertrekken, om na te vragen waarom hij deze bescherming niet kreeg.

Verder kan worden gewezen op volgende pertinente motieven van de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker, die door verzoekende partijen onverlet worden gelaten:

"Voorts kunnen er ook vragen worden gesteld bij uw bewering dat de getuige MARIA, die ook politieagent is, zou hebben doorverteld dat u getuige zou zijn geweest in de rechtszaak Agua Shuca (CGVS (...), 28 januari 2021, p.12, 16; CGVS (...), 4 mei 2021, p.8 en 9; CGVS (...), B, p.9 en 12). De politie en het parket waren duidelijk op de hoogte van de bende: het onderzoek vermeldt gedetailleerde informatie over de bendeleden in het kanton Agua Shuca en ook twee politieagenten werden ter plaatse ingeschakeld om de aanwezigheid van de bende in het kanton te observeren (CGVS (...), 4 mei 2021, p.10; vertaling document rechtszaak Agua Shuca, p.44-47, 48-49, 95). Dat de politie niet zou weten dat, zoals u beweert, deze politieagent banden zou hebben met de bendes, is merkwaardig. U verklaart zelfs dat het algemeen geweten is dat de familieleden van deze politieagent bij de bende MS-13 zitten (CGVS (...), 4 mei 2021, p.9). Het doet dan ook de wenkbrauwen fronsen dat de politie en het parket iemand zouden aanstellen als getuige die familiale banden heeft met de bendeleden, en dat dergelijke getuige vervolgens ook nog eens verklaringen zou afleggen die nadelig blijken voor de bende MS-13." Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekende partijen ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Daargelaten hogere vaststellingen op basis waarvan niet kan worden aangenomen dat verzoeker daadwerkelijk betrokken is geweest als getuige in een rechtszaak tegen bendeleden van Agua Shuca, dient in navolging van de commissaris-generaal te worden vastgesteld dat verzoekende partijen hun vrees voor vervolging niet *in concreto* aannemelijk maken.

Zo wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht op het weinig krachtdadige optreden van de bende en zet hij hierover in hoofde van verzoeker het volgende uiteen:

"U zou de eerste keer op 5 september 2016 door de bendeleden zijn tegengehouden omdat ze informatie wensten over uw ooms die politieagenten zijn (CGVS (...), 28 januari 2021, p.10 en 15). Indien u deze informatie niet zou geven, zouden ze u vermoorden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.14). Echter geeft u aan dat u op geen enkele manier met deze bende heeft samengewerkt. U diende integendeel een klacht in met uw ooms en een onderzoek werd opgestart (CGVS (...), 28 januari 2021, p.11). Het onderzoek naar de bende in het kanton Agua Shuca ging van start midden 2017, en tot midden 2018 vonden verschillende operaties en zittingen plaats. Waar de getuige Maria u op 23 januari 2018 zou herkend hebben (CGVS (...), 28 januari 2021, 28 januari 2021, p.11-12 en 16) en waardoor uw identiteit bekend zou staan bij de bendeleden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.16), zou u pas een half jaar later, op 22 september 2018, opnieuw door de bendeleden zijn tegengehouden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.12; CGVS (...), B, p.9). Die dag hielden de bendeleden u tegen in

La Sabana, in Ciudad Merliot, Santa Tecla, en probeerden ze u te ontvoeren (CGVS (...), p.12). Al in september 2016 gaven de benedeleden aan dat ze u zouden vermoorden indien u de informatie over uw ooms niet gaf (CGVS (...), 28 januari 2021, p.14). Al die tijd gaf u de benedeleden nooit informatie over uw ooms en ondanks uw medewerking met de autoriteiten lieten de benedeleden u gewoon met rust. U geeft verder zelf aan de benedeleden van verschillende zones in contact staan met elkaar (CGVS (...), 28 januari 2021, p.15), wat doet veronderstellen dat zij steeds op de hoogte moeten zijn geweest van uw verblijfplaats en uw betrokkenheid bij het onderzoek. Dat u dan twee jaar ongemoeid werd gelaten door de bende MS-13 ondermijnt uw geloofwaardigheid verder.

Op 23 december 2019, ruim een jaar na de zogezegde poging tot ontvoering, zou u in Santa Monica, Santa Tecla, opnieuw door de benedeleden zijn tegengehouden op het openbaar vervoer (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13). Dat het volgende incident zolang op zich laat wachten, is zeer merkwaardig (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13; CGVS (...)B, p.10). Op 24 december 2019, daags na het incident op de bus, zouden benedeleden voor het eerst langs jullie huis in Agua Shuca zijn gekomen, waarna jullie besloten te vluchten naar Zacatecoluca (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13). U geeft aan dat de benedeleden u niet konden vinden, wat andermaal weinig geloofwaardig is gezien u ten volle aan het openbaar leven bleef deelnemen, en dat ze pas op 24 december 2019 naar jullie huis kwamen (CGVS (...), 4 mei 2021, p.7 en 11). Jullie werden met de dood bedreigd, een bendelid zei dat ze jullie gingen vermoorden omdat ze daar in Santa Tecla niet in geslaagd waren (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13; CGVS (...), 4 mei, p.11; CGVS (...)B, p.10). Ze wilden jullie in de avond niet meer zien (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13; CGVS (...)B, p.10). Dat de benedeleden op 24 december 2019 langskomen aan jullie huis en jullie met de dood bedreigen, maar jullie nogmaals de kans geven om te ontsnappen, doet opnieuw afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Immers kan niet worden ingezien waarom deze bende niet krachtadiger zou optreden tegen u, waarvan bekend zou zijn geweest dat u had meegewerkt aan een onderzoek dat de bende en haar organisatie ernstige schade toebreacht.

Aan de incidenten op 22 september 2018 en 23 december 2019 kan ook om andere redenen geen geloof gehecht worden. Zo zou u tot twee keer toe kunnen ontsnappen hebben aan een poging tot ontvoering door respectievelijk vier en drie benedeleden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.12 en 13). De eerste keer, op 22 september 2019, zou u zich uit de handen van vier benedeleden hebben kunnen wringen en vluchten de benedeleden weg omdat de mensen op straat kwamen (CGVS (...), 28 januari 2021, p.12-13). Dat u zich zou kunnen ontdoen van vier benedeleden, die toch de intentie zouden hebben gehad u te ontvoeren en vermoorden, is verbazingwekkend. Ook bij het volgende incident, op 23 december 2019, zou u opnieuw ontsnapt zijn aan een poging tot ontvoering (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13; CGVS (...)B, p.10). Drie bendelen zaten op dezelfde bus, en één bendelid zou een mes tegen uw rug hebben gehouden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13). Hoe u in dergelijke situatie zou zijn kunnen ontkomen, is opmerkelijk: u sprong een rijdende bus uit, en zette het op een lopen naar het politiekantoor van Santa Tecla. Het verwondert dat u de benedeleden op deze manier te slim af zou kunnen zijn (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13). Dat u tot twee keer toe kon ontsnappen aan meerdere benedeleden, die u zouden willen ontvoeren en vermoorden, kan maar moeilijk voor waar worden aangenomen.”

Verzoekende partijen ondernemen in voorliggende verzoekschriften geen ernstige poging om deze pertinente motieven, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. De Raad benadrukt dat het aan verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel in gebreke blijven. Zij betwisten zonder meer dat het optreden van de benedeleden niet daadkrachtig genoeg zou zijn en bieden geen enkele verklaring voor de verschillende vastgestelde incoherenties in het gedrag van de benedeleden. Verder is hun argument dat “de benedeleden er niet alleen bekend voor staan mensen te vermoorden, maar ze ook te verjagen uit hun habitat en hun bezittingen (wagens, huis, inboedel,...) in te palmen” niet afdoende in het licht van de concrete doodsbedreigingen die de benedeleden ten aanzien van verzoekende partijen zouden hebben geuit.

Verder wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissingen terecht op dat het gedrag van verzoekende partijen niet strookt met hun beweerde vrees voor vervolging, wat hij in hoofde van verzoeker als volgt toelicht:

“Zo is het vooreerst zeer opmerkelijk is dat u verklaart ernstige problemen te hebben gekend met benedeleden van MS-13, maar dat u in het kanton Agua Shuca bleef wonen. U werd bovendien nooit in het kanton, waar de benedeleden overal aanwezig zijn, benaderd tot het incident van 24 december 2019. Gedurende al die incidenten bleef u wonen in Agua Shuca, een wijk die niet beveiligd was. Dat u bovendien uw vrouw bij jullie kennismaking niet op de hoogte zou brengen van de incidenten die eerder hadden plaatsgevonden (CGVS (...), 28 januari 2021 p.13 en 15; CGVS (...)B, p.11-12), dat terwijl jullie

in Agua Shuca bleven wonen en uw partner evengoed gevaar kon hebben gelopen, doet afbreuk aan uw vrees voor vervolging door de bendeleden. Voorts wonen uw moeder en uw grootouders daar nog steeds en hebben zij geen problemen ondervonden met de bendeleden (CGVS (...), 28 januari 2021, p.3, 4 en 8; CGVS (...)B, p.4). Uw ooms wonen daar ook maar zouden bescherming krijgen (CGVS (...), 28 januari 2021, p.8 en 14). Dat niemand van deze familieleden nog zelfs is aangesproken geweest door bendeleden in kwestie of problemen kenden met hen, roept vragen op en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Wanneer gevraagd wordt of het niet gevaarlijk was om steeds in Agua Shuca, een plaats waar de bendeleden u kenden, te blijven wonen, antwoordt u dat u niet veel daar was (CGVS (...), 28 januari 2021, p.15-16; CGVS (...)B, p.12). U verklaart op uw werkplaats en in het huis van uw zus in Santa Domingo de Guzman hebben verbleven (CGVS (...), 28 januari 2021, p.7 en 15). Nochtans verklaart u ook in augustus 2019, lang voor uw vertrek uit het land, voor het laatst in het huis van uw zus te hebben geslapen (CGVS (...), 28 januari 2021, p.7 en 15-16; CGVS (...)B, p.6). Ook uit andere verklaringen blijkt een veeleer opmerkelijke manier van handelen. Zo nam u gewoon verder het openbaar vervoer (CGVS (...), 28 januari 2021, p.4 en 7) en bleef u voor uw werkgever actief. U verklaart dat u na het incident op 22 september 2018 overgeplaatst werd naar de werkplaats in Santa Monica en dat u niet meer naar gevaarlijke plaatsen moest van uw baas (CGVS (...), 28 januari 2021, p.7, 13, 15 en 17). U bleef nochtans bij dezelfde werkgever en in dezelfde kolonie, Santa Tecla, werken, wat opmerkelijk is aangezien de bendeleden u daar op 22 september 2018 benaderden in een steegje aan uw werk. Dat u bijgevolg zelf de keuze nam om op die manier verder te blijven werken, doet mede gelet op de zwakheid van uw voorzorgsmaatregelen, verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Jullie vluchtten op 24 december 2019 naar het huis van de oom van uw vrouw (CGVS (...), 28 januari 2021, p.13-14 en 17; CGVS (...)B, p.10-11). Op 7 januari 2020 besloten jullie te vertrekken uit El Salvador (CGVS (...), 28 januari 2021, p.8 en 17). Op 10 januari 2020 vroegen jullie jullie paspoorten aan, en op 15 januari 2020 maakten jullie de keuze voor België (CGVS (...), 28 januari 2021, p.9; CGVS (...)B, p.7 en 13). Op 22 januari 2020 kochten jullie dan uiteindelijk de vliegtickets voor jullie reis van El Salvador naar België (CGVS(...), 28 januari 2021, p.8; CGVS (...)B, p.13). Dat jullie al op 7 januari 2020 besloten te vluchten uit El Salvador, maar pas op 22 januari 2020 de vliegtickets kochten, wijst niet onmiddellijk op een urgente nood aan bescherming. Bovendien verlieten jullie, naast de nodige uitstappen voor de zwangerschap van uw vrouw en voor het halen van jullie paspoorten, nog meerdere keren het huis (identiteitskaart dd. 7 januari 2020, paspoorten in Santa Tecla dd. 10 januari 2020, blanco strafbladen dd. 14 januari 2020, vliegtickets dd. 22 januari 2020, en document politiekantoor Santa Tecla dd. 6 februari 2020). U geeft zelf al eerder aan dat de bendeleden van verschillende zones in contact staan met elkaar (CGVS (...), 28 januari 2021, p.15), wat zou impliceren dat dergelijke zaken niet onopgemerkt bleven. Het feit jullie meermaals het huis verlieten om administratieve zaken in orde te brengen, wijst er dan ook niet direct op dat de bende MS-13 werkelijk naar u en uw vrouw op zoek zou zijn."

Het betoog dat verzoeker net samen was met verzoekster en dat het niet zijn hoofdprioriteit was om haar in te lichten over de problemen die hij met de bendes had gehad, ook omdat hij haar niet wilde bang maken en verjagen, is niet afdoende in het licht van het gevaar dat verzoekster als partner van verzoeker liep. Door verder te benadrukken dat het kán gebeuren dat bendeleden de familieleden van een persoon nog lastigvallen na diens vertrek uit de wijk, doch dat dit niet altijd het geval is, weerleggen verzoekende partijen de pertinente overweging *in casu* dat het feit dat verzoekers (groot)ouders geen problemen hebben ondervonden met de bendeleden of zelfs maar door hen zouden zijn aangesproken tegensprekt dat de bendeleden naar hen op zoek zouden zijn niet. Verzoeker gaf tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) zelf aan dat hoewel zijn moeder nog geen problemen heeft gekend met bendeleden, haar wel iets zou kunnen overkomen omdat de bendeleden wraak kunnen nemen op zijn familie indien ze hem niet vinden. De reden waarom zijn ooms sinds zijn vertrek geen problemen meer ondervonden hebben met bendeleden is volgens verzoeker gelegen in de politiebescherming die zij zouden krijgen (adm. doss., stuk 5+5B, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 28 januari 2021, p. 7-8). Verzoeker verklaarde tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS trouwens dat het vertrek van zijn zus uit El Salvador halverwege 2020 deels gelinkt is aan zijn problemen, wat hij als volgt toelichtte: "Zoals ik al zei, als bendeleden ons niet zullen vinden, gaan die bendeleden altijd wraak nemen. Dat kan even duren, maar zij vergeten nooit iets, wraak tegen de hele familie, tegen mama, ooms en grootouders." (*ibid.*, p. 16). In dit opzicht is het overigens ook niet aannemelijk dat verzoeker niet weet welke maatregelen zijn moeder en grootouders momenteel nemen voor hun eigen veiligheid (*ibid.*, p. 7). Dit wijst op een gebrek aan interesse en doet ernstige twijfels rijzen over de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging. Waar verzoekende partijen nog betogen dat het niet opgaat hun relaas in twijfel te trekken omdat hun familieleden na hun vertrek

niet door de benedeleden werden lastiggevallen, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissingen als een geheel moeten worden gelezen en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen.

Verzoekende partijen wijzen er verder in hun verzoekschriften op dat zij naar een ander departement verhuisden op vijf uur rijden van hun woonplaats en dat zij enkel en alleen nog buiten kwamen om de hoogstnoodzakelijke zaken te regelen, zoals doktersbezoeken en administratie, doch betwisten niet dat zij, teneinde hun zaken te regelen, naar instellingen gingen die gelegen waren in de departementen waar zij eerder zouden zijn bedreigd, zoals de politie van Sonsonate en het parket van Santa Tecla (adm. doss., stuk 5+5B, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 28 januari 2021, p. 17, en notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 4 mei 2021, p. 6 en 8). Het argument dat verzoekende partijen een "*berekend risico*" namen door zich vanuit hun schuilplaats naar die plaatsen te begeven kan hun gedrag niet op afdoende wijze verschonen of verklaren. Van een persoon die daadwerkelijk vreest voor zijn leven kan worden verwacht dat hij dergelijke risico's schuwt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen de door hen voorgehouden vrees voor de bende MS-13 niet aannemelijk hebben gemaakt. Hun betoog dat de politie geïnfiltrerd is door benedeleden en zelf corrupt is en hun verwijzing in dit verband naar algemene informatie over corruptie bij de politie (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 3) doet geen afbreuk aan deze vaststellingen en is bijgevolg niet dienstig.

Ten overvloede stelt de Raad nog vast dat verzoekende partijen geen medische attesten voorleggen waaruit kan blijken dat hun oordeelsvermogen ten gevolge van hun mentale gezondheidstoestand dermate is aangetast dat zij niet in staat zouden zijn om correcte en volledige verklaringen af te leggen in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming. Zoals hoger reeds aangehaald, kan uit de voorgelegde attesten van psychotherapeutische begeleiding van 22 januari 2021 en 28 april 2021 niet blijken dat de therapeut in kwestie haar vaststellingen heeft gebaseerd op iets anders dan de eigen verklaringen van verzoekende partijen en de indruk die zij daarbij maakten. Bovendien wordt nergens in deze attesten aangegeven dat van verzoekende partijen niet mocht worden verwacht dat zij de verschillende gehoren in de loop van hun procedure zouden volbrengen. Evenmin wordt hierin aangegeven dat daarbij van hen geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht of dat zij in de absolute onmogelijkheid zouden verkeren om coherente en consistente verklaringen af te leggen over de gebeurtenissen die zij beweren persoonlijk te hebben meegemaakt. Daarenboven hebben verzoekende partijen noch hun advocaat tijdens de persoonlijke onderhouden op het CGVS gewezen op een dermate psychische problematiek dat zij niet in staat zouden zijn om naar behoren te worden gehoord. Verzoekende partijen laten bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze hun beweerd psychische problemen hun verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin tonen zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de (motivering van de) bestreden beslissingen. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het vluchtrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Voor het overige verwijzen verzoekende partijen naar de door hen afgelegde verklaringen over de gebeurtenissen die hen ertoe gedwongen zouden hebben hun land van herkomst te verlaten, menen zij dat de commissaris-generaal de werking van de bendes in El Salvador niet kent en de ernst van de situatie in El Salvador minimaliseert en verwijten zij hem een "*totaal gebrek aan inlevingsvermogen*" in hun situatie. Zodoende weerleggen noch ontcrachten zij de hoger aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier. De Raad herhaalt dat het aan verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, maar dat zij hiertoe in gebreke blijven.

Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven volledig ongemoeid laten:

"Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in

artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

3.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekende partijen hun problemen met de bende MS-13 niet aannemelijk maken en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Met het algemene en hypothetische betoog dat zij als gevolg van de huidige coronacrisis geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte maken verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk dat zij persoonlijk het risico lopen om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. X(c)).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geïdendeerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

3.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïdendeerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud – in het geval van verzoeker waren er twee interviews – kregen zij elk de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Waar verzoekende partijen uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN